irannewspaper.ir

یکشنبه • ۲۲ شهریور ۱۴۰۵ • سال سی و دوم • شماره ۹۱۲۱
• اذان ظهر ۱۲/۰۰ • اذان مغرب ۱۸/۳۳ • نیمه شب شرعی ۲۳/۱۸ • اذان صبح فردا ۰۴/۲۱ • طلوع آفتاب فردا ۰۵/۴۶

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل: علی متقیان
• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵
• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های ایران و مؤسسه جام‌جم
• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امام جواد(ع):
هر که راه‌های ورود [به کارها] را نداند، راه‌های خروج او را به زحمت اندازد.

الدرّة الباهرة، ص۳۹

نقل قول

باید کاری کنیم تا افراد نخبه از ایران نروند

فرهنگ ما شناسنامه و معرف ما به جهان است، در نتیجه، ما باید هرطور که شده کاری کنیم تا افراد نخبه و درجه یک از این کشور نروند. درباره انتقال تجربه از نسل قدیم به جدید باید بگویم که این موضوع به مسأله گروه‌های تئاتری مربوط می‌شود. زمانی که ما گروه داشتیم، افرادی چون ایرج راد، داریوش مؤدبیان و... آمدند و به گروه ما پیوستند و به طور مثال زمانی که قصد داشتیم نمایشنامه «بازرس» را کار کنیم، با گروه هماهنگ می‌شدند. یا وقتی عزت‌الله انتظامی از آلمان بازگشت، به سراغ من آمد و به گروه پیوست و با ما کار کرد.
تئاتر زندگی است، تئاتر انسان است و انسان را در برابر انسان قرار می‌دهد و رابطه باید رابطه‌ای حسی باشد، من به این رابطه باور دارم.

بخشی از گفت‌وگوی علی نصیریان با خبرگزاری مهر

«علیرضا داوودنژاد» گواهی درجه یک هنری می‌گیرد

گواهینامه درجه یک هنری علیرضا داوودنژاد همزمان با روز ملی سینما اعطا می‌شود.
این برنامه در ادامه آیین‌های اهدای گواهینامه درجه یک هنری به هنرمندان فرهیخته سینمای ایران با عنوان «بزرگداشت مقام والای هنر» روز یکشنبه ۲۲ شهریور در سالن سیف‌الله داد سازمان سینمایی برگزار می‌شود. پیش از این مراسم نیز قرار است در ساعت ۱۲ فیلم «خانه عنکبوت» ساخته علیرضا داوودنژاد با بازی جمشید مشایخی، عزت‌الله انتظامی و داوود رشیدی به نمایش درآید. /ایران

«جواد عزتی» در «بورسیه»

فیلم سینمایی «بورسیه» به نویسندگی و کارگردانی برزو نیک‌نژاد با حضور جواد عزتی و امیر جعفری در تدارک اکران پاییزی است.
«بورسیه» که با تهیه‌کنندگی کامران حجازی در سکوت خبری جلوی دوربین رفته است، آخرین مراحل آماده‌سازی خود را پشت سر می‌گذارد تا با ترکیبی از بازیگران شناخته‌شده برای اکران در فصل پاییز آماده شود. علاوه بر این دو بازیگر اصلی معرفی شده، چند بازیگر دیگر شناخته شده این فیلم نیز بزودی معرفی می‌شوند. / ایران

فیلم جدید «اصغر فرهادی» در ایران قابل دیدن شد

جدیدترین فیلم اصغر فرهادی که مدتی قبل در بخش مسابقه جشنواره کن به نمایش درآمد، در دسترس مخاطبان ایرانی هم قرار گرفت. «داستان‌های موازی» آخرین فیلم ساخته شده فرهادی است که به زبان فرانسوی تولید شده است. «داستان‌های موازی» همزمان با نمایش در جشنواره کن ۲۰۲۶ در سینماهای فرانسه به اکران عمومی رسید و در حالی که نمایش آن در جشنواره‌های بین‌المللی تا همین چند روز پیش هم ادامه داشت، نسخه‌ای از این فیلم ۱۴۰ دقیقه‌ای در فضای اینترنت منتشر شده است. /ایسنا

روایتی از نشست صریح مدیران خانه سینما در روز ملی سینما

سینما با دغدغه‌های اجتماعی پیوند خورده است

گزارش

گروه فرهنگی

بیست و یکم شهریور، همزمان با روز ملی سینما، سالن سیف‌الله داد خانه سینما میزبان نشستی بود که برخلاف عرف سال‌های دور، نه برای جشن، بلکه برای مرور بی‌تعارف وضعیت موجود تشکیل شد. همایون اسعدیان مدیرعامل و محمدمهدی عسگرپور رئیس هیأت رئیسه خانه سینما، در نشستی که برنامه‌های گرامیداشت این هفته را اعلام می‌کرد، روبه‌روی خبرنگاران نشستند و از گره‌های اصلی سینمای امروز حرف زدند؛ از شورای پروانه ساخت و چالش‌ها گرفته تا طرح‌های تازه مجلس و پروژه‌های هویتی صنف.

پرونده پروانه ساخت

یکی از محوری‌ترین موضوعات مطرح‌شده، طرح خانه سینما درباره ساختار پروانه ساخت بود. اسعدیان با تفکیک میان اصل مجوز و شیوه نظارت اداری توضیح داد: «طرح ما حذف پروانه ساخت نیست بلکه حذف شورای پروانه ساخت است. در طرح ما فرآیند مشخص شده که سازنده فیلم از ابتدا تا انتها چطور باید پیش برود.»
او در پاسخ به این نقد که آیا حذف این شورا وضعیت نمایش و احتمال توقیف آثار را مبهم‌تر نمی‌کند، صریح و کوتاه گفت: «پروانه ساخت تمام شده و از بین رفته است.» محمدمهدی عسگرپور نیز در تأیید این نگاه، به تجربه گذشته فیلم‌های دارای مجوز اشاره کرد و افزود: «آن فیلم‌هایی که پایین کشیده شده‌اند، اتفاقاً پروانه داشتند منتها جسارت لازم برای نگه داشتن آنها نبود.»

دغدغه‌ای که نمی‌توان نادیده گرفت

بخش مهمی از نشست به واکنش‌های اهالی سینما به رخدادهای اجتماعی دو سال اخیر و پیامدهای آن اختصاص داشت. اسعدیان در پاسخ به این پرسش که چرا تشکل صنفی سینما وارد موضع‌گیری‌های فرامتنی می‌شود، گفت: «ما از جمله صنوفی هستیم که کار ما با دغدغه‌های اجتماعی و سیاسی گره خورده است. حتی آنهایی که می‌گویند امیدبخش فیلم بسازید، مگر ربط به اجتماع ندارد؟ خانه سینما چطور می‌تواند در بیانیه‌هایش همراهی نکند و دعوت به آرامش نداشته باشد و در این زمینه هشدار ندهد؟ ما در زمان جنگ سه بیانیه داشتیم از جمله درباره شهادت رهبری ولی بعضی آگاهانه دو تای اول را نمی‌بینند و فقط می‌گویند خانه سینما ۳۰ روز بعد از جنگ واکنش نشان داده است.»
او درباره وضعیت سینماگرانی که پس از وقایع سال ۱۴۰۱ با احضار یا پرونده قضایی مواجه شدند، به فعالیت کمیته پیگیری اشاره کرد و خواستار افزایش مدارا شد: «باید سعه صدر را بالا ببرند و البته ما ارتباط خوبی با این بخش‌ها داریم ولی گاهی اصلاً نمی‌دانیم با کدام نهاد طرف هستیم. حرف ما این است که بپذیریم در یک شرایط بحرانی خاص هستیم و هیچ مقطعی به پیچیدگی یک سال قبل نداشتیم و در این موقعیت هنرمندان حال خوبی ندارند. همه ما به روز زندگی می‌کنیم و این، حساسیت‌ها را بیشتر می‌کند.» اسعدیان همچنین درخصوص ماجرای دیوارنویسی روی خانه برخی هنرمندان از موضعی آرام سخن گفت و اعلام کرد: «رضا کیانیان پیگیری کرده بود و خواست واکنشی نشان ندهیم، چون گاهی ماجرا آن‌طور که تصور می‌شود برنامه‌ریزی شده نیست، منتظر هستیم ببینیم یک حرکت خودجوش نوجوانانه است یا هدایت شده.»

> بیست و یکم شهریور، همزمان با روز ملی سینما، سالن سیف‌الله داد خانه سینما میزبان نشستی بود که برخلاف عرف سال‌های دور، نه برای جشن، بلکه برای مرور بی‌تعارف وضعیت موجود تشکیل شد

طرح مجلس و تعریف واقع بینانه نفوذ

اشاره به طرح جدید مجلس تحت عنوان «مقابله با نفوذ بیگانگان» محور دیگر صحبت‌های اسعدیان بود. او نسبت به محدود شدن حوزه بازنمایی واقعیت‌های روز هشدار داد: «با این طرح اگر فیلمی درباره وضعیت امروز مسکن هم ساخته شود باید با عوامل تولید آن فیلم برخورد شود.» این نگاه پیش‌تر در موضع‌گیری عسگرپور نیز بازتاب یافته بود، جایی که به قرائت‌های سطحی از نفوذ در رسانه‌ها انتقاد کرده بود: «سال‌ها گفتیم مراقب نفوذ باشید؛ نفوذی فقط با کراوات و موی زرد جلو نمی‌آید. تلویزیون این را ساده‌سازی می‌کرد ـ در سریال‌ها موی نفوذی را زرد می‌کردند و انگلیسی حرف می‌زدند؛ این خودش بخشی از همان پروژه نفوذ بود چون آدرس غلط می‌داد. الان هم با این دو جنگ، نهادهای امنیتی بهتر می‌دانند که نفوذی‌ها واقعاً کجا بودند.»

پاسداشت بیضایی و تقوایی

طبق اطلاعات ارائه‌شده در نشست، برنامه‌های گرامیداشت روز سینما محدود به روز بیست‌ویکم نمانده و طی یک هفته پیگیری می‌شود. در این چارچوب و به عنوان اقدامی ماندگار در پاسداشت بزرگان سینمای ایران، کتابخانه خانه سینما به نام بهرام بیضایی و سالن کنفرانس این نهاد به نام ناصر تقوایی نام‌گذاری خواهد شد. مراسم اصلی گرامیداشت روز سینما پنجشنبه ۲۶ شهریور در موزه سینما برگزار می‌شود و از چند پیشکسوت تقدیر خواهد شد. همچنین طبق برنامه‌ریزی هیأت‌رئیسه، جشن بزرگ خانه سینما پس از وقفه‌ای ۶ ساله، همزمان با شب یلدا برگزار می‌شود تا آثار تولیدشده در این سال‌ها با سازوکاری معین داوری شوند و به نمایش درآیند.

برش

دماوند؛ نماد پایداری سینمای ایران

این نشست با رونمایی از پوستر گرامیداشت این روز همراه شد؛ پوستری با تصویری از دماوند که اسعدیان معنای آن را بازگشت به ستون‌های هویتی فرهنگ دانست و گفت: «دماوند نماد پایداری و استحکام است و سینمای ما نیز نماد همین پایداری است. نیاز داریم به مفاهیم فرهنگی خودمان بازگردیم. ایران یعنی دماوند، یعنی همان دیو سفید پای در بند.»

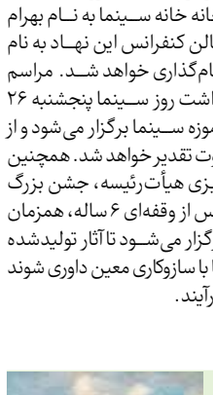

حسین علیزاده در شب بزرگداشت مجید درخشانی:

ناامیدی نباید در کار باشد

عکس: سجاد صفری / ایران

گزارش

نداسیجانی
گروه فرهنگی

آیین بزرگداشت استاد مجید درخشانی، آهنگساز و نوازنده برجسته تار و سه‌تار، در نهصد و هفتاد و سومین شب بخارا و به همت علی دهباشی در فرهنگسرای نیاوران برگزار شد؛ شبی که به نام این هنرمند رقم خورد و جمعی از چهره‌های نام‌آشنای فرهنگ و هنر ایران را گرد هم آورد.
استقبال از این آیین به اندازه‌ای بود که ظرفیت سالن پاسخگوی علاقه‌مندان نبود و محوطه بیرونی فرهنگسرا نیز مملو از دوستداران موسیقی و هنر شد. حاضران در فضای باز، از طریق مانیتوری که برای پخش مراسم در نظر گرفته شده بود، برنامه را دنبال کردند؛ تصویری که خود به یکی از جلوه‌های این شب تبدیل شد؛ جمعیتی که آمده بودند تا در کنار هنرمندی باشند که بخش مهمی از عمر خود را صرف موسیقی و فرهنگ ایران کرده است.
محمدرضا شفیعی کدکنی، حسین علیزاده، علی بوستان، حسام‌الدین سراج، مینا افتاده، وحید تاج، بابک رضایی (مدیرکل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی) و جمع دیگری از هنرمندان و اهالی فرهنگ از جمله حاضران این مراسم بودند؛ چهره‌هایی که در این ضیافت فرهنگی گرد هم آمدند تا از سال‌ها تلاش و فعالیت هنری مجید درخشانی قدردانی کنند.
درخشانی که این روزها با بیماری و کسالت دست‌وپنجه نرم می‌کند، با بغضی در گلو و اشکی در چشمانش روی صحنه حاضر شد و ضمن قدردانی از حضور هنرمندان و دوستدارانش گفت: «پیش از هر چیز، یادی می‌کنم از عزیزانی که در سال‌های گذشته از میان ما رفتند و خاطرات خوبی را برای ما باقی گذاشتند. ما هرچه داریم، از آموخته‌های هنرمندان پیشکسوت است که امروز سرمایه‌های زندگی و کارآینده ما شده‌اند.»
او ادامه داد: «با وجود کسالت و بیماری، بیان همین چند کلمه را ادای دینی می‌دانستم که می‌بایست انجام می‌دادم. به راستی جای بسیاری از هنرمندان در این جمع خالی است و ای کاش برای همه هنرمندان بزرگداشت برگزار می‌شد.»
درخشانی با اشاره به یکی از دغدغه‌های همیشگی خود درباره زمان برگزاری بزرگداشت هنرمندان گفت: «همیشه این سؤال در ذهن من بوده و هست که چرا ما بعد از رفتن و درگذشت هنرمندان، یاد آنها را گرامی می‌داریم؟ بی‌تردید تأثیر تجلیل و بودن هنرمند در میان دوستدارانش، پیش از آنکه از میان ما برود، خیلی بیشتر است.»
این هنرمند افزود: «جای تأسف است که به ندرت بزرگداشتی برای هنرمندان برگزار شده است و تنها نهادی که این کار را واقعاً با جدیت و تلاش بی‌وقفه انجام می‌دهد، آقای دهباشی است و ما قدردان زحمات او هستیم.»

> شب بزرگداشت مجید درخشانی، تنها مراسمی برای مرور کارنامه یک آهنگساز و نوازنده نبود؛ شبی بود برای یادآوری اهمیت حضور هنرمند در زمان حیات، برای قدردانی از نسلی که بخشی از حافظه موسیقی ایران را ساخته‌اند

موسیقی در قلب ماست

حسین علیزاده، آهنگساز و نوازنده برجسته تار و سه‌تار، دیگر سخنران این مراسم بود. آشنایی علیزاده با مجید درخشانی به سال‌های دور و فعالیت‌های کانون چاووش بازمی‌گردد؛ سال‌هایی که همکاری و همنوازی این دو هنرمند، بخشی از خاطرات ماندگار موسیقی معاصر ایران را رقم زد.
علیزاده در سخنان خود با اشاره به جایگاه درخشانی در موسیقی ایران گفت: «وقتی موسیقی زیبای مجید درخشانی را می‌شنویم، یاد بزرگان موسیقی که از میان ما رفتند می‌افتیم؛ اما این جمعیت و این عشق نشان می‌دهد که ناامیدی نباید در کار باشد. فرهنگ و هنر ایران، در طول تاریخ، بخشی از مسئولیت حفظ خود را به نسل‌ها سپرده است.»
او با اشاره به خاطرات خود از سال‌های جوانی درخشانی ادامه داد: «مجید درخشانی در این میان نقشی ویژه داشت. من او را تشویق کردم که مسیر آهنگسازی را ادامه دهد، چراکه استعدادی در او می‌دیدم. حتی زمانی که هنوز به‌طور رسمی نوازنده گروه «حصار» نبود، آمد و گفت که من سنج خواهم زد.»
علیزاده پشتکار و عشق درخشانی به موسیقی را از ویژگی‌های مهم او دانست و گفت: «پشتکار و عشق او مثال‌زدنی بود. او کاری را که دوست داشت انجام می‌داد و برایش مهم نبود دیگران چه می‌گویند.»
او در ادامه با اشاره به اهمیت گردهم‌آمدن هنرمندان در چنین شب‌هایی اظهار کرد: «امشب دور هم جمع شده‌ایم برای بودن، برای یادآوری پیوند عمیق‌مان با هنر و فرهنگ ایران. این جمع، نمادی از کسانی است که حافظ این تاریخ هستند. موسیقی و هنر ایران در قلب ماست.»
علیزاده افزود: «امروز حس ایرانی بودن را بیش از هر زمان دیگری لمس می‌کنیم؛ نه فقط در جغرافیا، بلکه در کلام و هویت ما که فراتر از اینهاست. دعوت می‌کنم که امشب را با عشق و امید به یاد بیاوریم؛ همان عشقی که باعث شد درخشانی، با وجود تمام سختی‌ها، مسیرش را ادامه دهد و همان عشقی که باعث شد ما امروز اینجا جمع شویم.»
او در پایان برای بهبود وضعیت جسمانی مجید درخشانی آرزوی سلامتی کرد و گفت: «امیدوارم درخشانی هرچه زودتر سلامتی خود را بازیابد. او با آن شخصیت بزرگ و قلب مهربانش، همواره پرچمدار حمایت از جوانان و هنر بوده است.»

از سخنرانی تا اجرای موسیقی

در بخش دیگری از این مراسم، بهرام دبیری، نقاش و دانش‌آموخته دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران و سام گیوراد، نویسنده، کارشناس و پژوهشگر، درباره مجید درخشانی و جایگاه او در عرصه فرهنگ و هنر سخن گفتند. همچنین پیام تصویری رضا درخشانی هنرمند نقاش و برادر مجید درخشانی، برای این مراسم پخش شد. بخش موسیقایی این شب نیز با اجرای گروه «خورشید» همراه بود. این گروه تصنیف‌های «دگرباره بشوریدم» با شعری از مولانا و «به کجا چنین شتابان» با شعری از محمدرضا شفیعی کدکنی را اجرا کرد. در اجرای «به کجا چنین شتابان» که از ساخته‌های مجید درخشانی است، این آهنگساز و نوازنده نیز در بخشی از برنامه در کنار وحید تاج به همخوانی پرداخت؛ لحظه‌ای که با استقبال و تشویق حاضران همراه شد.
شب بزرگداشت مجید درخشانی، تنها مراسمی برای مرور کارنامه یک آهنگساز و نوازنده نبود؛ شبی بود برای یادآوری اهمیت حضور هنرمند در زمان حیات، برای قدردانی از نسلی که بخشی از حافظه موسیقی ایران را ساخته‌اند.

یادداشت

فاطمه محمدی
مدیرعامل موزه سینما

سینما؛ حافظه زنده یک ملت و آینه هویت ایران

روز ملی سینما برای ما در موزه سینما، بیش از آنکه صرفاً روز بزرگداشت هنر هفتم باشد، روز تأمل در نسبت سینما با «ایران» است. با سرزمینی که بیش از یک قرن، بخشی از تاریخ اجتماعی و فرهنگی خود را در قاب دوربین ثبت کرده و در پرده سینما به تماشا گذاشته است. سینما برای ایرانیان فقط هنر تصویر و روایت نبوده، آینه‌ای بوده که در آن می‌توان چهره جامعه، دگرگونی‌های تاریخی، رؤیاها، بیم‌ها، شادی‌ها و رنج‌های یک ملت را دید. از همین منظر، ما در موزه سینما خود را صرفاً متولی نگهداری مجموعه‌ای از عکس‌ها، اسناد، اشیا و یادگارهای سینمایی نمی‌دانیم، بلکه خود را حافظ بخشی از حافظه فرهنگی این سرزمین می‌دانیم. حافظه‌ای که اگر زنده بماند، نسل امروز می‌تواند ریشه‌های خود را بهتر بشناسد و نسبت خود را با گذشته و آینده روشن‌تر کند. موزه سینما در باغ فردوس، در هم‌نشینی تاریخ و هنر، تلاش می‌کند این حافظه را از قاب‌های خاموش گذشته بیرون آورد و به گفت‌وگویی زنده با جامعه و نسل‌های جدید تبدیل کند.
در یک سال گذشته و در شرایط دشواری که کشور با جنگ و تبعات روحی و اجتماعی آن مواجه بود، بیش از همیشه احساس کردیم که مسئولیت یک نهاد فرهنگی تنها حفظ میراث گذشته نیست، بلکه باید در لحظه‌های حساس تاریخی، در کنار جامعه بایستد و با زبان خود، یعنی زبان فرهنگ و هنر، به پرسش‌ها و دغدغه‌های مردم پاسخ دهد. بر همین اساس، موزه سینما تلاش کرد با برنامه‌هایی چون پویش «وطن به روایت من» و قرارهای شبانه باغ فردوس با شعار «من ایرانم»، سهم خود را در بازخوانی مفهوم وطن و تقویت پیوندهای عاطفی و فرهنگی مردم با سرزمینشان ایفا کند. برای ما «وطن» تنها یک واژه یا یک مفهوم انتزاعی نیست، وطن در خاطره‌های شخصی ما، در خانه و کوچه و شهر، در موسیقی و ادبیات، در چهره هنرمندان و در فیلم‌هایی که با آنها زیسته‌ایم، معنا پیدا می‌کند. تلاش ما این بود که در روزهای سخت، فرصتی فراهم کنیم تا مردم از ایران بگویند، ایران را از منظر تجربه شخصی خود روایت کنند و به یاد بیاورند که هر کدام از ما بخشی از این روایت بزرگ و مشترک هستیم.
از نظر من، سخن گفتن از هویت ملی بدون سخن گفتن از «حریت» ناقص است. هویت ملی زمانی معنا و ماندگاری پیدا می‌کند که امکان دیدن، شنیدن، به یاد آوردن و روایت کردن را به رسمیت بشناسد. ایران، حاصل یک روایت واحد و تک‌صدا نیست؛ مجموعه‌ای است از خاطره‌ها، فرهنگ‌ها، زبان‌ها، آیین‌ها، تجربه‌ها و نگاه‌های متنوع که در طول تاریخ در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. سینمای ایران نیز در تمام این سال‌ها بخشی از همین تنوع را ثبت کرده است؛ گاه با تصویر زندگی مردم، گاه با روایت تاریخ، گاه با طرح پرسش‌های اجتماعی و گاه با جست‌وجوی معنا در زندگی انسان ایرانی. موزه سینما باید پاسدار این تنوع و تکثر باشد؛ چرا که حراست از میراث سینمای ایران، در نهایت حراست از حق یک ملت برای به یاد آوردن و روایت کردن خویشتن است. «حریت» در عرصه فرهنگ، یعنی انسان ایرانی بتواند خود و جامعه‌اش را در آینه هنر ببیند و درباره آن بیندیشد. سینما یکی از مهم‌ترین عرصه‌های این دیدن و اندیشیدن است و موزه سینما می‌تواند حافظ این میراث و این امکان باشد.
امروز بیش از هر زمان دیگری بر این باورم که موزه سینما نباید فقط موزه‌ای درباره گذشته سینما باشد، باید نهادی زنده، پویا و حاضر در متن زندگی فرهنگی جامعه باشد. «من ایرانم» اگر بخواهد فراتر از یک شعار باقی بماند، باید به یک احساس و تجربه مشترک تبدیل شود، احساسی که در آن هر ایرانی خود را بخشی از سرنوشت و روایت این سرزمین بداند. رسالت ما این است که گذشته را حفظ کنیم، اما در گذشته متوقف نمانیم؛ میراث سینمای ایران را پاس بداریم، اما آن را با مسائل و پرسش‌های امروز پیوند بزنیم. در روز ملی سینما، شاید مهم‌ترین نکته همین باشد که بدانیم حفظ سینمای ایران فقط نگهداری فیلم، عکس، سند و اشیا نیست، حفظ بخشی از حافظه یک ملت است. ما در موزه سینما امیدواریم بتوانیم این خانه خاطره را همچنان به مکانی برای گفت‌وگوی نسل‌ها، پاسداشت فرهنگ ایرانی و تقویت حس تعلق به ایران تبدیل کنیم. خانه‌ای که در آن، سینما نه فقط روایتگر ایران، بلکه بخشی از حافظه زنده و حریت فرهنگی ایرانیان باشد.